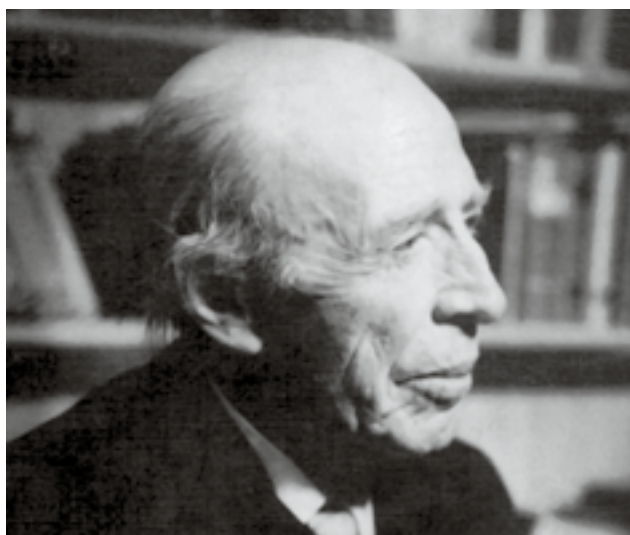

Hälsning

från Församlingsfakulteten nr 4 aug 2007

Fakultetens dag 2007

Fakultetens dag behandlar i år
Hugo Odebergs liv och gärning.
Alla hälsas välkomna!
Se annons sid. 6.

Hugo Odeberg var professor i Lund 1933–1964.
Bilden tillhör David Termén.

Församlingsfakultetens skriftserie

Parallellt med undervisningen på FFG bedrivs det forskning. Lärarna fördjupar sig i sina ämnen genom fortlöpande studier och gör nya upptäckter. För FFG:s akademiska anspråk är detta en avgörande sak. Man använder ibland uttrycket "forskningsserad undervisning" för att karakterisera akademisk undervisning.

Forskningen påverkar alltså *undervisningen*, men den resulterar också i *artiklar* och *böcker*. Genom dessa når FFG:s arbete ut till långt fler än dem, som kan ta del av den direkta undervisningen. Lärarnas bidrag blir publicerade i olika sammanhang, men vi har också en egen skriftserie. Denna omfattar nu åtta volymer och i detta nummer vill vi lyfta fram och påminna om dessa böcker.

Se översikten på s. 4.

Varför inte lägga ner Hälsning?

I mars 1939, när prästgymnasiet i Göteborg existerat i 15 år, såg en ny tidskrift ljuset, *Hälsning från Prästgymnasiet*. I tidningens första nummer medverkade bl.a. prosten LM Engström. Där fanns också artiklar om prästgymnasiets grundare, prosten Peter Isaac Béén, och om den äldsta psalmen i vår psalmbok (biskop Ambrosius julpsalm *Världen frälsare kom här*).

Redan från början fick tidningen den form som den kom att ha i årtionden – en bild på en vit sockenkyrka, tillsammans med den tänkvärda texten från 1917 års bibelöversättning:

Skörden är mycken, men arbetarna äro få.

De bibelkunniga läsarna av tidningen fyllde naturligtvis på med fortsättningen av bibelordet:

Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. (Matt 9:37 f, SFB)

Tidningen har nu funnits i snart 70 år, även om den bytte både layout och karaktär under 1990-talet. När Församlingsfakulteten startade 1993, blev tidningen organ också för FFG. Sedan 1998 heter den *Hälsning från Församlingsfakulteten*.

Den engelske prästen och författaren David Watson har mycket träffande kommenterat:

Det krävs mer andligt mod att lägga ner en kristen verksamhet än att starta upp en ny!

Därför kan man med skäl fråga:

Är det inte snart dags att lägga ner Hälsning? Vilken funktion fyller tidningen egentligen?

Nyligen fick vi in en läsareaktion som menade just detta. Den kom från en kvinna som i och för sig gärna understödjer Församlingsfakulteten men som önskade att några kristna småtidningar, där ibland *Hälsning*, läggs ner. Sedan kan informationen samlas i en enda tidning, t.ex. *Kyrka och Folk*.

För min personliga del har jag funderat över hennes förslag nästan varje vecka sedan brevet kom. Men jag delar inte hennes uppfattning, tvärtom.

Till att börja med: Varje tidning – det gäller också kristna sådana – måste ha sin egen profil och göra sina egna journalistiska värderingar. Det innebär att *Kyrka och Folk* gärna får skriva om olika saker som händer på FFG, vilket också ofta sker. Men journalistiskt vore det förödande för KoF att bli organ för ett antal organisationer som skulle använda tidningen för sin insamlingsverksamhet.

I själva verket fyller *Hälsning från Församlingsfakulteten* fyra viktiga syften:

- Vi informerar våra potentiella studenter och kursdeltagare om vår verksamhet. Därmed blir det lätt för yngre och äldre att se om det finns några intressanta kurser eller arrangemang att delta i eller bevista
- Fakultetens understödjare och förebedjare får information om både böneämnen och tacksägelseämnen. Det finns mycket att be för och tacka Gud för! I detta sammanhang är också betraktelserna, "Från Skriften", viktiga
- Genom tidningen får vi regelbunden kontakt med våra understödjare. Vi underlättar för dem att skänka större eller mindre gåvor till vår verksamhet
- Sist men inte minst: Genom våra artiklar, det gäller inte bara ledarna i tidningen utan även fördjupningsartiklar, kan vi lyfta fram analyser, värderingar och ställningstaganden som är viktiga för Fakulteten. Dessa artiklar underlättar kommande forskning, samtidigt som de blir ett "fönster" in i Fakultetens verksamhet!

Det sista kanske behöver förtydligas:

Det finns många teologer som är intresserade av Fakultetens verksamhet. Åtskilliga är positiva, andra är mer kritiska.

Genom *Hälsning från Församlingsfakulteten* kommer Fakulteten och dess styrelse till tals. Vi kan offentliggöra den information vi behöver nå ut med utan att andra överprövar och redigerar det vi skriver. Ett

konkret exempel gäller det nummer (*Hälsning* 1/2005), där vi offentliggjorde ställningstagandet från Göteborgs domkapitel om möjligheterna att ta upp kollekt till FFG i offentliga gudstjänster.

Vi hoppas alltså att våra understödjare och sympatisörer fortsätter att läsa *Hälsning* – och det gäller också våra teologiska meningsmotståndare!

Vi kan bara beklaga det väldiga informationsflöde som de flesta av våra läsare drabbas av, men det är knappast vårt fel. *Hälsning* kommer faktiskt bara sex gånger om året! Klaga i stället hos ICA, Willys med flera över att de gödslar med tidningspapper i onödan!

Ha en god och välsignad höst! Och välkommen till våra spännande arrangemang!

Rune Imberg
Rektor

Att bära sitt kors

"Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig".

(Matt 16:24)

Strax före dessa ord hade Jesus beskrivit sin tids släkte som "ett ont och trolöst" släkte (Matt 16:4). Av sina egna lärjungar väntar han sig ett annat förhållningssätt: trohet. "Om någon vill." Det onda och otrogna släktet vill ha än det ena, än det andra, beroende på vad dess begär för tillfället pockar på. Men av lärjungarna väntas en helig frivillighet: "Vill du? Vill du älska Jesus i med- och motgång? Följa honom? Helt förneka dig själv och ta ditt kors på dig?" Kärlek kan aldrig tvingas fram. Den tänds där förutsättningarna finns. Därför trugar Jesus inte. Han tvingar ingen till efterföljelse. "Om någon vill."

Dock är här inte fråga om människans egna möjligheter eller hennes naturliga förmåga. Ingen vill ju dö, inte ens den som dör för egen hand. Därför fordrar efterföljelsen något annat och något mer än dina egna krafter. Just före hade Jesus för första gången öppet förutsagt sitt kommande lidande och sin död (Matt 16:21). Där ger han sin kärlek som en gåva. Kraften till efterföljelse flödar ur hans sår. Först när du ser upp på hans kors, får du frågan: "Vill du?" Eller vill du gå bort, välja en annan väg som behagar dig mer, leva utan att någonsin dö bort från dina egna förväntningar? Man måste välja. Jesus väntar på ditt avgörande. Låt honom inte vänta förgäves.

Självförnekelsen leder in på efterföljelsens väg. "Han skall ta sitt kors på sig." Petrus förnekade inte sig själv. Just därför förnekade han i stället Jesus. Hur skulle det kunnat gå annorlunda? I själva verket hade ju Petrus förnekat sin Mästare redan då han klandrade dennes beredskap att gå lidandets väg (Matt 16:22). Skärtorsdagsnattens händelse var ett sorgligt offentligt eko av det som tidigare antecknats: "Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall" (Matt 16:23). När tuppen galt gick Petrus bort. Han gick då bort och grät bittert över det hans fall orsakat (Matt 26:75). Men efteråt lärde Petrus av detta fall att förneka sig själv och blev en efterföljare på korsets väg intill sin egen korsdöd. Tyvärr lär sig inte alla ens av sina fall. De förnekar sin Mästare ständigt på nytt. I slutändan leder det till förtappelse.

Det är alltså så att efterföljelsen leder till korsbärandet. "Han skall ta sitt kors på sig." Man behöver inte leta efter korset eller själv snickra till det. Korset finns berett att tas på. Fråga inte vilket ditt kors är. Det blir inte klart genom sådana frågor. Ditt kors lär du känna blott genom att följa Jesus. Plötsligt har du det bara över dina skuldror. Bär det

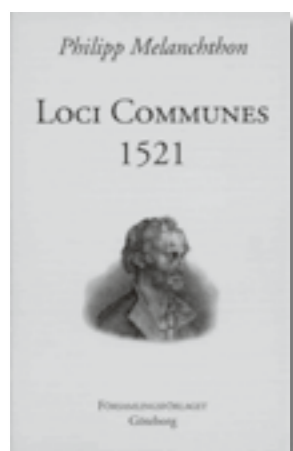
då med glädje. Bär du korset, går du i rätt riktning. Det är bättre att en kort tid lida på Guds väg i hopp om den eviga saligheten än att vandra med den bekymmerslösa hopen mot evigt fördärv. Visst får du världens hat på din lott liksom de falska brödernas förförande övertalning och dina släktingars nedlåtande förakt eller vad det vara må – allt mörka skuggor av det kors som lagts på dig. Men i det mörkret är du nära Herren. Han går före dig mot det mål du hoppas nå i en snar framtid, bredvid dig den innevarande dagen, så att du inte stöter din fot mot stenar, och bakom dig för att utplåna varje spår i det förflutna av dina gamla synder.

Korsbärare behandlas aldrig som hjältar. I stället utsätts de för ett oändligt förakt och stöts ut. Ofta fick den till korset dömda själv bära sitt kors (eller dess tvärbjälke) till avrättningsplatsen. Under vägen bespottades, sparkades och knuffades han. Han uteslöts ur sitt samfund. Det har ofta sagts att denna del av straffet var det värsta. Om man ändå hade fått dö som en beundrad hjälte! Men nej. På korset naglas man alltid som föraktad och förkastad. Stormän begravs annorlunda och annorstädes. Därför är det fåfängt för en kristen att drömma sig bort till lyckans gröna kullar. Korsets kulle är den kalla och hårda Golgataklippan, huvudskalleplatsen (Matt 27:33). Kanske inte ens i hemmets trygga sfär får man alltid njuta solskensdagar. Profeten förutsäger träffande, att "dem (såren i kroppen) har jag fått hemma hos mina vänner" (Sak 13:6). Ovanför korset fördunklas själva himlen och för en liten tid kommer "över hela landet ett mörker" (Matt 27:45). De strålande neorkorsen övertygar verkligen inte. Akta dig för deras falska sken!

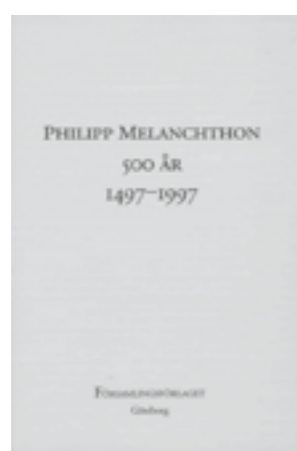
Förvisso skräms, plågas och såras den arma själen av dödens mäktiga närhet. Vem orkar vänta på den? Ofta blir därför korsbäraren en korskastare. Han orkar inte ända fram. Han slipper lättare undan – tror han i alla fall – genom att ge upp. Men Herren ser längre. Profetiskt tillägger han: "Den som vill bevara sitt liv skall mista det" (Matt 16:25). Det lönar sig alltså ändå att inte ge upp. Vad är tidens vederböda i jämförelse med himlens härlighet! Till sist belönas troheten och ärligheten furstligt. Hur underbart lyder inte Jesu löfte: "Men den som mister sitt liv för min skull han skall vinna det" (Matt 16:25). När man dör när man livet. På långfredagens mörker följer påskdagens ljusa morgon. För lärjungen är det då nog att det går honom som hans Mästare!

Timo Laato
Lektor, FFG

Församlingsfakultetens skriftserie

Nr 1, 1997

Nr 2, 1997

Nr 3, 1999

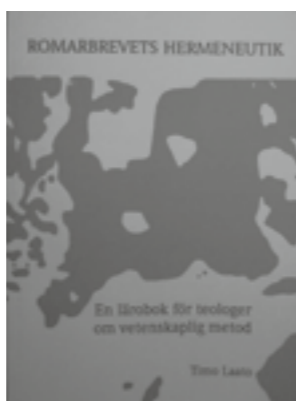
Nr 4, 2002

Nr 5, 2003

Nr 6, 2005

Nr 7, 2006

Nr 8, 2007

Böckerna kan beställas från Din Bok, tfn. 031-13 63 50, info@din-bok.se

Recension av Giertz-boken

Professorn vid menighetsfakulteten i Århus, Asger Højlund, har recenserat Bo Giertz-boken i den danska tidningen *Ichthys*. Här följer en svensk översättning.

Så glädjande att vi har fått denna bok om Bo Giertz! Jag hör till dem som tog ett starkt intryck av Bo Giertz, både av hans förkunnsverksamhet på 70-talet och framåt – i KFS-regi (den kristna studentrörelsen i Danmark), inom Kyrklig Samling och på MF (Menighetsfakulteten) – och av de av hans böcker jag då läste. Hans sätt att förena väckelse och kyrka, universellt och lutherskt, historiskt förankrad och nutida utveckling, orubblig bibeltrohet och historisk nyfikenhet o.s.v. blev för mig något av det viktigaste bagaget från den tiden – med den fara, som väl lätt uppstår när något haft stor betydelse

under en viss period av ens liv, nämligen att det i efterhand inte blev något annat än bagage, vördnadsvärdt och bortglömt. Den faran har denna jubileumsskrift varit ett botemedel mot.

Boken består av en lång rad mycket olika bidrag, både beträffande genre, ämnesmässiga ambitioner och längd. Där finns personliga porträtt av Bo Giertz, skrivna av en dotter (som skriver nästan lika bra som sin far, och bl.a. förmedlar bilden av honom som den glade man som omslaget visar), av medarbetare från hans biskopstid (bl.a. med den överraskande bilden av honom som initiativtagare inom kyrkosociologin), av Bertil Gärtner, som skulle överta det inte helt lätta jobbet som hans efterträdare i Göteborg, av människor som stod förenade med honom under kyrkopolitiska kampår, bl.a. i kvinnopräströrelsen. Där finns översikter över och kortare inledningar till hans författarskap. Där finns också mer grundliga analyser av särskilda delar, t.ex. av hans tre romaner, som skrivits av en annan teologisk romanförfattare, Christian Braw, och som bl.a. inbegriper spännande och tankeväckande läsning av *Riddarna på Rhodos*. Eller av de tre ämbetsberättelserna från biskopstiden, som för en utomstående annars framstår som den skriftlösa delen av Bo Giertz liv, men som av artikelförfattaren, en universitetssociolog, betecknas som banbrytande inom kyrkosociologin. Där finns noggranna analyser av mer omstridda delar av hans teologi, t.ex. av hans icke-fundamentalistiska bibelsyn, som även här hos oss skulle kunna ge upphov till olika åsikter, men som dock enligt författaren (Torbjörn Johansson från FFG i Göteborg) inte ligger så långt ifrån det lutherskt-ortodoxa, som en del vill påstå. Dessutom ingår en nästan hundra sidor lång och suverän presentation av Bo Giertz teologiska ärende och profil, skriven av Folke T. Olofsson – förutom internationella perspektiv såsom vår egen Flemming Baatz spännande artikel om Giertz inflytande i Danmark.

Att boken har en så stor genremässig spännvidd kan kanske verka avskräckande på somliga. Som ett oambitiöst hopskrap av sådant man har haft liggande i lådorna. Detta har i så fall redaktionen lyckats kamouflera väl. Boken framstår som mycket enhetlig och genomarbetad. Även om vissa upprepningar inte kunnat undvikas ger de många och mycket olikartade bidragen en närbild av personen och hans författarskap, som en sammanhängande, systematisk framställning inte på samma sätt skulle ge. Detta gör att det också är en bok som man kan ha på nattduksbordet!

För mig har bokens värde inte minst bestått i presentationen av författarskapets helhet och av människan

Bo Giertz. För att börja med det sistnämnda så gav mötet med Bo Giertz på 70- och 80-talen intrycket av en helgjuten, from och begåvad man. Detta bekräftas i hög grad av den bild vi får här om man sedan dessutom lägger till ordet ”lysande” framför begåvad. Samtidigt får vi en mångfacetterad bild i och med att vi inte bara möter honom som enskild person utan också som ämbetsman och ledare i ett stort spel och dessutom som far och präst i det lilla sammanhanget. Bilden är fint nyanserad med utrymme för det mänskliga och också för det svaga: Den kvicktänkte och begåvade debattören och ledaren med det stora hjärtat och uthålligheten kunde också visa en viss aristokratisk otålighet gentemot den som inte genast kunde följa hans tankegång. Dessutom hade han, så uppfyllt av saktlighets- och sanningsiver, en viss oförmåga när det gällde att upptäcka motståndarnas slughet – om nu det kan kallas för en svaghet.

Dessutom har det varit mycket bra att få författarskapet presenterat i sin helhet. Om man inte redan visste det så har alltså Bo Giertz skrivit en hel del annat än *Stengrunden*. Det kan också vara bra att betrakta denna och andra böcker som man eventuellt är bekant med i ett större sammanhang. En av nyheterna för mig har i övrigt varit att innehållet i *Stengrunden* – ”salighetens väg” eller ”nådens ordning” – egentligen skulle ha blivit en undervisande bok i stil med de två föregående, *Kristi kyrka* och *Kyrkofromhet*, men att Bo Giertz, genom något som kan se ut som en tillfällighet, tagit till romanformen. Detta gäller också den bok han skriver omedelbart efteråt: *Tron allena* (från 1943, om likheterna och skillnaderna mellan det katolska och lutherska). Och vilka romaner! En frukt av läsningen är att jag under den sista tiden har läst om dessa två böcker.

Av jubileumsskriften framgår att Bo Giertz är mycket anspråkslös när det gäller synen på sig själv som romanförfattare: Han ser sig själv endast som ”krönikör”. Detta stämmer inte alls. Inte bara som uppbyggelse utan också som romankonst betraktat är läsningen en fröjd. Den har heller inte förlorat något av sin kraft, efter de för min del 30 år som passerat, snarare tvärtom. Jag ser fram emot att läsa om den sista av romanerna, *Riddarna på Rhodos* från 1972, där Bo Giertz är ute i ett lika aktuellt ärende som i de två tidigare romanerna, om än på ett mer dystert och smärtsamt sätt, nämligen med den viktiga och svåra frågan: Vad gör vi när den kyrka vi kämpat för, byggt och trott på erövrats och ser ut att gå helt under?

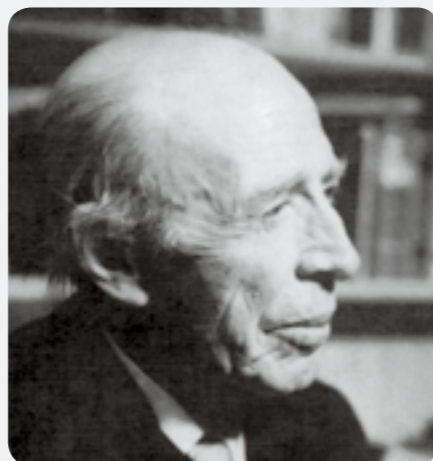
Romanerna skall nog sörja för, att Bo Giertz inte faller i glömska i första taget. Med denna fina bok har vi fått ytterligare ett viktigt redskap för att motverka detta.

Fakultetens dag!

8 september

- 9.00 Morgonbön
9.15 *Hugo Odeberg – en biografisk skiss*, rektor, TD Rune Imberg
9.45 *Hugo Odeberg som exeget*, Prof. Sten Hidal
10.30 kaffe
11.00 *Om Fariseism och Kristendom*, lektor, TD Timo Laato
11.50 *Min far Hugo Odeberg*, överläkare, Bengt Odeberg
12.15 *Johannestolkningar hos Odeberg*, doc. Rune Söderlund
13.00 Avslutning
Alla välkomna!

Församlingsfakulteten inbjuder i samarbete med Svenska Kyrkans fria Synod till

Prästfortbildningsvecka!

15–19 oktober 2007

Huvudtalare: Prof. Robert Kolb, St. Louis, USA: "Christology – the core of Theology", "Christology and the Trinity", "Christology and Anthropology", "Christology and the Sacraments", Christology and Mission/Evangelization work", VDM Fredrik Sidenvall: Kyrkans lära & kyrkans liv – vilket är sambandet?, doc. Folke T. Olofsson: "Nådemedelskristendom", doc. Christian Braw: "En positiv, optimistisk och handlingskraftig tro", Kh. Berth Löndahl: "Att bygga församling i en sekulariserad storstad", rektor Rune Imberg: "Som Fadern har sänt mig sänder jag er". Dessutom Bibelförklaringar över Filippibrevet med Församlingsfakultetens lärare.

Deltagaravgift: 1 500:- (350:- per dag). Anmälan till FFG:s expedition senast 1 oktober.

Bibeldagar

16–17 november 2007

Tema: Bibeltolkning och hermeneutik

Biblical Hermeneutics in a Postmodern World – Sacramental Hermeneutics versus spiritualistic Constructivism, Dr. Armin Wenz, *Messias i skapelseberättelsen*, T.D.h.c. Risto Santala, *The Tracks of the Untraceable: The Ways of God and Paul's Use of Scripture in Romans*, Prof. Mark Seifrid, *Jesus er Herren. Aspekter af Kyrios-kristologien hos Paulus*, Prof. Peter V. Legarth, Menighedsfakultetet, Århus, *Det mystiska bröllopet i Kana – ett smakprov på allegorisk bibeltolkning*, doc. Rune Söderlund, Lunds universitet, *Bibelsyn och bibelbruk*, rektor, TD Rune Imberg, Församlingsfakulteten, *Sanna och falska profeter: Om sanningsfrågan i Gamla testamentet*, adjunkt Johannes Hellberg, Församlingsfakulteten

Alla välkomna, ingen anmälan!

Kurs i troslära och bibelkunskap

Höstterminen 2007

Plats: FFG:s föreläsningssal, Södra vägen 61

Tema: Bibelns böcker

Lärare: Bengt Birgersson (BB), Johannes Hellberg (JH), Rune Imberg (RI), Torbjörn Johansson (TJ), Jonas Lidén (JL)

Tid: Lördagar 10.00–12.30

Datum: 8 sept Fakultetens dag, se separat annons
29 sept Lukas evangelium (JL)
13 okt Apostlagärningarna (BB)
27 okt Filippibrevet (TJ)
16–17 nov Bibeldagar på FFG, se separat annons
8 dec Ruts bok (RI)

Med reservation för ändringar.
Dessa meddelas till dem som anmält sig till kursen.

Kursanmälan sker i samband med föreläsningen den 29 september.

Välkomna!

Böneämnen

"Var uthålliga i bönen, vaka och be under tacksägelse. Be också för oss att Gud öppnar en dörr för ordet, så att vi kan predika Kristi hemlighet." Kol 4:2–3

Ämnen för bön och tacksägelse

Tacka Gud för

- de studenter som nu avslutat sina studier
- de studenter från TU 1 som fortsätter sina studier
- alla understödjare, i historia och nutid, som gör det möjligt att bedriva verksamheten

Be Gud om

- välsignelse över verksamheten under hösten, särskilt Fakultetens dag, prästfortbildningsveckan och bibeldagarna
- välsignelse över Bibelskola Göteborg
- vishet för den nya styrelsen för Peter Isaac Béens utbildningsstiftelse

Vänner!

Vi har nu avslutat ännu ett läsår på Församlingsfakulteten. Det har varit ett spännande, händelserikt och arbetsamt år.

De tre studenter som studerat på TU 3 lämnar oss nu och går vidare i livet. Tre år går fort, det känns som om de började för några månader sedan. De har alla gett uttryck för en stor tacksamhet för tiden på Församlingsfakulteten. Det är något att tacka Gud för! Låt oss följa dem med våra förböner.

Nu till hösten fortsätter de flesta av dem som läst TU 1, vilket gläder oss mycket. Det är en oerhörd förmån att få lära känna studenterna under en längre tid. Vi hoppas och ber att studietiden ska få betyda mycket för dem.

Insamlingen av ekonomiska medel för vår verksamhet har detta år inte riktigt svarat mot behoven. I stapeln här intill framgår att vi den siste maj saknade ca 100 000:-. Vi hoppas och ber att juni månads gåvor ska hämta in något av det underskottet.

Varmt tack för ert trogna stöd, för alla gåvor, stora som små, för förböner och uppmuntran. Gud välsigne er alla!

Johannes Hellberg

Gåvobehov 2006–2007: 880 000:-

Gåvobehov t.o.m. 2007-05-31: 806 666:-

Gåvor t.o.m. 2007-05-31: 697 932:-

Bankkonton för stående överföring:
SEB 5760-10 045 54
Swedbank 8105-9, 983 435 155-4
Nordea 3016 17 133 27

Intervju efter avslutade studier

FFG:s egen utbildning, TU, finns som en 1-årig respektive 3-årig variant. En som har valt den 1-åriga varianten och nu avslutar sina studier är Anders Svensson. *Hälsnings* redaktion har ställt några frågor till honom.

Berätta något om din bakgrund:

Efter skolgång i grundskola och gymnasium ryckte jag in i lumpen januari -98. Efter lumpen fortsatte jag i Försvarsmakten och läste till yrkesofficer, vilket jag än idag är anställd som, fast jag numera tillhör Lv6 i Halmstad. Har inom yrket bl.a. hunnit med två s.k. missioner i Kosovo. Dessutom har jag varit tjänstledig under två-tre års tid för studier vid Lunds universitet.

Andligt sett är jag uppfostrad i en prästfamilj på västkusten. I tonåren var jag under en del år aktiv i frikyrkliga och trosrörelseinriktade sammanhang, innan jag återvände till evangelisk-lutherska sammanhang där jag nu känner mig rotad och hemmahörande. Idag ser jag med tacksamhet på det rika andliga arv Svenska kyrkan bär med sig och som vi av nåd fått att förvalta.

Hur kom det sig att du började på FFG?

Redan tidigt kände jag till att fakulteten fanns genom kontakter, bekantskapskretsar och andliga tidskrifter m.m. Med tiden kände jag en allt starkare önskan att lite

djupare få studera den tro, bekännelse och lära jag visste fakulteten stod och står för. Detta var den avgörande faktor som drev mig till fakulteten.

Dessutom hade jag läst några kurser vid Lunds universitet och där stötts och blötts med den postmodernistiska anda, genomsyrad av en relativism och subjektivitet som snart sagt råder inom alla samhällets domäner. Att då få läsa ett år på en fakultet som frimodigt och rakryggat står upp och vågar bekänna sig till något absolut och äkta kändes som en stor förmån.

Utöver detta skall det också sägas att jag alltid drivits av en nyfikenhet att utforska min bakgrund. Då många i släkten är och har varit präster/teologer skulle studier vid fakulteten samtidigt innebära att jag lärde känna min egen bakgrund, vilket blev ytterliggare en drivkraft.

Har året här motsvarat dina förväntningar?

Hmmm... Nej, inte på alla områden.

För det första visste jag att lärarna var duktiga, men helt ärligt trodde jag inte att de skulle nå upp till samma nivå som de som undervisar på de stora statliga universiteten. Men här brast mina förväntningar. Lärarna på FFG är minst lika duktiga som de jag haft när jag läst lite bonuskurser i religion i Lund.

Även på ett andra område motsvarade året inte mina förväntningar. Då jag visste att FFG var en liten fakultet trodde jag det skulle vara aningen inskränkt och avskärmat. Men icke. Bland lärarna och i synnerhet hos rektorn finns en uttalad vilja att vara en öppen och välkomnande fakultet som vill finnas till som en naturlig resurs för vanligt

folk. Detta har man lyckats med. FFG är ingen förvillad avkrok, utan hit söker sig folk från många olika sammanhang för gemenskap, studier, tidskriftsläsning, sökning bland bibliotekets alla titlar eller av annan orsak. Och alla välkomnas av fakultetens personal.

Ett tredje område är öppenheten för teologisk reflektion. Vid en konfessionell fakultet finns alltid en risk att öppenheten i debattklimatet begränsas. Inte minst finns risken att enskilda, kanske i synnerhet studenterna, inte vågar väcka frågor och funderingar p.g.a. en rädsla av att då framstå som mindre bekännelseetrogna. En sådan tendens skulle vara mycket olycklig, inte minst för att tron då riskerar reduceras till en påklistrad fernissa. Detta har dock bemötts och motarbetats av lärarna på ett galant sätt. Särskilt minns jag när vi läste religionsfilosofi och läraren vi hade då på ett mycket skickligt sätt hanterade detta.

Därför har året *inte* motsvarat mina förväntningar – året, d.v.s. fakulteten, har *överträffat* mina förväntningar!

Vad väntar framöver?

Till hösten kommer jag fortsätta mina sedan tidigare påbörjade studier vid Lunds universitet. Här blir det statsvetenskap och en fempoängskurs i judisk humor som lite extra krydda; målet är inställt på en pol.mag.-examen. Men först kommer sommaren och då skall jag till Halmstad för att jobba på Luftvärnsregementet.

Vi gläds över att ha haft Anders på Församlingsfakulteten och önskar honom allt gott framöver.